

طراحی مجتمع اقامتی- تفریحی با رویکرد زمینه گرا در روستای تاریخی مریان-شهرستان تالش

سعید پور نوروز*، عباس ترکاشوند،

1396-11-04

چکیده زمینه گرایی به ویژگی های خاص یک مکان و به کارگیری آنها در طراحی معاصر، توجه می کند. از این رو در عین حال که به گونه ای ضمنی به تمایز مکانی نظر دارد، به صراحت، تداوم ارزشهای کالبدی مکان با زمینه موجود را خواستار است. با این حال، ایجاد ارزشهای جدید (تحول) را نفی نمی کند. رویکرد اصلی این رویکرد درک ارزش های زمینه و تداوم آنها در آینده است. طبق تعریف: «زمینه گرایی سازگاری با زمینه کالبدی، تاریخی و اجتماعی-فرهنگی است که بر طبق ایده ها و اشکال گذشته در شکل دادن به کالبد شهرهای معاصر حضور دارد. در این پروژه، هدف طراحی صرف فضاهای زندگی اقامتی و با استانداردهای روز نیست، بلکه هدف احیا و باز زنده سازی معماری بومی تالش، با الهام از الگوهای رفتاری مساکن زیر زمینی 8000 ساله معروف به دولمن در روستای تاریخی مریان و آق اولر می باشد، که سالیان دراز در زیر سازه های سنگی و گلی این خانه های انسان های اولیه مدفون شده است. برای این منظور ابتدا مطالعاتی درباره معماری مسکونی انجام می شود سپس با روش شناسی مناسب و تعیین مدل های ارزیابی مربوط به پروژه، به راهکارهای طراحی دست می یابیم. به همین دلیل، برای درک و شناخت بهتر این معماری ارزشمند، سایت پیشنهادی در روستای مریان (محوطه دولمن ها) انتخاب گردید و با ارائه راهکارهای طراحی، برای بزرگنمایی و تقویت الگوها و ویژگی های معماری این منطقه (دولمن ها؛ خانه های زیرزمینی) به راه حل های مناسبی دست یافت و به احیای معماری بومی این منطقه کمک کرد. کلمات کلیدی: زمینه گرایی، معماری بومی تالش، مریان، دولمن

کلمات کلیدی : کلمات کلیدی: زمینه گرایی، معماری بومی تالش، مریان، دولمن

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)